

[Finansministeren.]

af tekniske og af økonomiske grunde bør en sådan revision finde sted. Det var også tanken, at skattekommissionen skulle beskæftige sig med denne opgave, og der er i sin tid gjort et ikke ringe arbejde hermed i kommissionen. Men krigen afbrød praktisk talt dette arbejde, og efter krigen er Danmark kommet ind i forskellige internationale forhandlinger vedrørende toldlovgivningen, forhandlinger om nordisk toldunion, om internationalt nomenklatur og om gensidige toldindrømmelser, de såkaldte GATT-forhandlinger. Så længe alt det står på, er det vanskeligt at gennemføre en rationel revision af den danske toldlov. Jeg kan oplyse, at der nu træffes forberedelse til nye GATT-forhandlinger, der skal finde sted i efteråret 1950. Men jeg er enig i, at så snart det er praktisk muligt, bør vor toldlovgivning underkastes en kommissionsbehandling. Under GATT-forhandlingerne opnår man dog som modydelse for toldindrømmelser fra vor side indrømmelser fra andre lande. Hvis vi nu simpelthen nedsatte en kommission med det udtrykkelige mandat at nå frem til ensidig ophævelse af Danmarks indførselstold, ja, så ville vi på forhånd have opgivet alle vore handelsobjekter, som er ringe nok i forvejen. Jeg vil iøvrigt også pege på den aktion, der fra dansk side er foretaget i Paris med det formål at få tilvejebragt et rimeligere gennemsnitligt toldniveau landene imellem, altså med det formål fra vor side at opnå en nedsættelse af det meget høje toldniveau, som andre lande betjener sig af.

Jeg må derfor konkludere i, at jeg tror, tidspunktet for dette forslags fremsættelse er uheldigt valgt. Jeg må nære betydelig betænkelighed ved forslaget gennemførelse i øjeblikket. Jeg så egentlig helst, at forslaget blev taget tilbage; det kan jo altid tages op og behandles på et senere tidspunkt. Jeg vil af mange grunde, ikke mindst af de saglige grunde, der vedrører vort forhold overfor andre lande, de internationale toldforhandlinger og også toldnomenklaturforhandlinger, der finder sted, finde det uheldigt, om forslaget uden videre blev ført igennem i øjeblikket.

Ordføreren for forslagsstillerne (Viggo Starcke): Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans bemærkninger. Jeg kan godt se, at den højtærede minister har ret i mange af de ting, han anfører, men det udelukker dog ikke, at der netop med hensyn til disse ting kan være en tvivl tilstede, som kunne gøre en undersøgelse i kommis-

sionen hensigtsmæssig, f. eks. det rent praktiske spørgsmål, som den højtærede finansminister nævnte, om toldvæsenets opkrævning af havnepenge og andre administrative spørgsmål.

Ved denne første behandling af lovforslaget vil jeg ikke skjule, at vi fra vor side håber på tilslutning af de fleste ærede medlemmer og de fleste i denne sal repræsenterede partier, og vi nærer også det håb, at den højtærede minister vil lade sig bevæge til nedsættelse af den foreslåede toldafviklingskommission. Hvis der fra anden side under forhandlingerne skulle fremkomme ønsker om en ændring af forslaget's paragraffer, hvis der f. eks. fremsættes ønske om et andet antal kommissionsmedlemmer end det i § 1 nævnte antal på 9, er vi selvfølgelig forhandlingsvenlige, ligeledes om, hvorvidt det i § 1 nævnte tidsrum, indenfor hvilket kommissionen skulle afgive betænkning, skal være 1 år eller et andet tidsrum. Også det tidsrum på højst 5 år, der nævnes i § 2, stk. 1, inden hvis udløb beskyttelsestolden skulle afvikles — det var et tidsrum, som vi valgte efter det standpunkt, De danske Husmandsforeninger i sin tid har indtaget —, kan man selvfølgelig diskutere, ligesom arten af de repræsentanter, som det var ønskeligt at lade indtræde i en sådan sagkyndig kommission, som f. eks. spørgsmålet at give skibsfarten og andre transporterhvert sæde i kommissionen. Men hvis der fremsættes sådanne ønsker, vil en kort udvalgsbehandling af lovforslaget sikkert være formålstjenlig.

Der er en ting, jeg gerne vil sige nogle få ord om. I årenes løb har der under den politiske diskussion gang på gang været en række spørgsmål fremme både her i tinget og ude ved de politiske møder, men under disse diskussioner når man næsten aldrig til ende, fordi taletiden automatisk hurtigt forkortes, man når ikke frem til en endelig, virkelig objektiv løsning mellem de to modsatte opfattelser. Man må dog på forhånd gå ud fra, at begge parter ikke kan have ret på alle punkter, men at der må være en rigtig løsning et eller andet sted, og af den grund ville en sagkyndig kommission være meget påkrævet i lighed med f. eks. den store finanskommission for 150 år siden, for at man kunne få besvaret disse vigtige spørgsmål og nå til en virkelig objektiv, holdbar løsning.

Jeg kan f. eks. nævne problemer som disse: Ligger et lands fundamentale handelsmæssige interesse i importen eller i eksporten? Hvilke arter af virksomheder i Danmark har fordel af den bestående